

Een gezellige beestenbende

Een gezellige beestenbende

Edwin van Rossen

Schrijver: Edwin van Rossen
Omslagontwerp: Coen van Rossen
ISBN: 9789402153378
© Edwin van Rossen 2016

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Inhoudsopgave

De adelaar	7
De bij	12
De chimpansee	14
De dolfinen	18
De eekhoorn	21
De flamingo	23
De gerbil	25
De haai	28
De inktvis	31
Het jachtluipaard	33
Het koolwitje	36
Het lieveheersbeestje	40
De mug	43
De nachtegaal	45
De olifant	48
De pad	50
De quetzal	52
De ratelslang	55
De struisvogel	57
De termiet	59
De uilnachtswaluw	61
De vleermuis	63
De wolf	65
De yapok	69
De zeehond	71

De adelaar

Hoog boven de Alpen vliegt een grote roofvogel. Met zijn brede vleugels zweeft hij majestueus op de wind. Tussen berg en dal, over lange, kronkelende rivieren en weelderige wouden, langs de helderblauwe hemel is hij de koning van de lucht.

Arthur geniet van het leven. Als hij zijn vleugels openslaat en over zijn rijk vliegt, voelt hij de prachtige vrijheid die hem is gegeven. Op een grote uitstekende rots heeft hij zijn nest gebouwd. Hij woont er al zijn hele leven. Het is zijn uitkijkpunt over het hele dal. Vanaf deze plek kan hij alles zien. Zijn thuis.

Op een dag schrikt Arthur wakker uit zijn slaap. Hij kijkt opzij en ziet een verfrommeld hoopje veren liggen. Hij verscherpt zijn blik en ziet nog meer. Er zit een snavel aan en een paar poten. De adelaar knippert met zijn ogen. Ziet hij het nou goed? Ligt er een gans in zijn nest?

‘Krijg nou wat! Waar kom jij vandaan?’ brult hij verrast.

De gans ligt ondersteboven met zijn pootjes in de lucht. ‘Waar ben ik?’ kreunt hij hoorbaar.

‘Je ligt in mijn nest!’ Arthur hangt dreigend boven zijn onverwachte bezoeker. Zijn vleugels uitgeklappt als een groot zonnescerm.

‘Nest, nest... wat voor nest?’ mompelt de kleine gans.

Arthur klapt zijn vleugels weer in. Hij verbaast zich over de kleine vogel. Zijn opwinding zakt een beetje. Hij buigt zich voorover tot zijn ogen op gelijke hoogte zijn als die van de gans. ‘Dit is een adelaarsnest, jongeman.’

‘Oh.’

De adelaar fronst zijn wenkbrauwen. ‘Oh? Is dat het enige wat je te zeggen hebt?’

'Nou,' begint de gans terwijl hij zoekend om zich heen kijkt, 'eigenlijk heb ik ook wel een beetje honger.'

Arthurs ogen worden groot. Zo ongehoord heeft hij het nog nooit meegemaakt. Misschien heeft hij hier te maken met een domme gans? Misschien weet hij niet wat roofvogels zijn? Of doet hij maar alsof en houdt hij hem voor de gek? Hij besluit het spelletje mee te spelen.

'Er valt hier boven niet te eten,' zegt hij tegen de gans. 'Bovendien is het nacht of was je dat nog niet opgevallen?'

De gans krabbelt achter zijn oor. 'Tja, daar heb je helemaal gelijk in.' Hij lijkt even na te denken. 'Mag ik dan blijven slapen?'

Zonder op antwoord te wachten maakt de jonge gans het zich gemakkelijk en nestelt zich tegen Arthur aan.

De adelaar vraagt zich af of hij aan het dromen is. Met die gedachte valt hij in slaap.

De eerste zonnestralen strijken over het adelaarsnest. Arthur kijkt om zich heen. Niets. Er ligt geen gans in zijn nest. Hij is alleen.

'Dus toch een droom,' glimlacht hij voor zich uit.

'Goedemorgen!'

Met een ruk draait Arthur zich om. De kleine gans staat achter hem terwijl hij druk bezig is met rek en strekoefeningen.

De verrassing is zo groot dat Arthur van schrik bijna uit het nest valt. De adelaar klapt een keer hard met zijn vleugels, terwijl zijn klauwen zich verstrakken. Er verschijnt een donkere waas voor zijn gezicht.

'Nou moet jij eens goed luisteren jongeman. Ik wil nu...'

'Guus,' onderbreekt de gans hem.

'Wat?'

'Mijn naam is Guus,' zegt de gans. 'En jij bent...'

'Arthur,' zegt de adelaar verbluft. 'Jij hebt wel lef, zeg!'

De gans antwoordt niet en loopt naar de rand van het nest. Hij kijkt eroverheen.